

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-619
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger, mr. F.H.E Boerma, leden en
mr. S. Brugts, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 15 januari 2020
Ingediend door : mevrouw [naam Consument 1], verder te noemen Consument 1, en de heer
[naam Consument 2], verder te noemen Consument 2, beiden wonende te [plaatsnaam],
beiden verder te noemen Consumenten
Tegen : Woerd Financiële Diensten B.V., gevestigd te Woerden, verder te noemen de Adviseur
Datum uitspraak : 29 juli 2020
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Consumenten hebben een koopovereenkomst voor de koop van een bedrijfsruimte met bovenwoning gesloten. Daarna hebben Consumenten zich gewend tot de Adviseur voor advies en bemiddeling. Vervolgens is de ontbindende voorwaarde in de koopovereenkomst verstreken en hebben Consumenten de overeengekomen boete van 10% van de koopprijs aan de verkoper betaald. Consumenten hebben zich op het standpunt gesteld dat de Adviseur zijn zorgplicht heeft geschonden door hen niet te waarschuwen voor het verstrijken van de termijn voor ontbinding en vorderen de boete als schadevergoeding van de Adviseur. Naar het oordeel van de Commissie is weliswaar komen vast te staan dat de Adviseur zijn zorgplicht heeft geschonden, maar is de schade ook deels de eigen schuld van Consumenten. De Commissie wijst de schade daarom voor de helft toe.

I. Procesverloop

I.1 De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consumenten (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Adviseur;
- de door Consumenten ingediende reactie op het verweer (de repliek);
- de laatste reactie van de Adviseur (de dupliek).

I.2 De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend.

I.3 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting via elektronische weg op 25 juni 2020, waaraan zij hebben deelgenomen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Op 10 mei 2019 hebben Consumenten een koopovereenkomst (hierna: de Koopovereenkomst) ondertekend voor de aankoop van een bedrijfsruimte met bovenwoning (hierna: de Bedrijfswoning) voor een koopprijs van € 445.000,-.

2.2 In artikel 7 van de Koopovereenkomst staat voor zover relevant:

“(...) De koop geschiedt onder de ontbindende voorwaarde(n), dat:

- a. *Koper niet uiterlijk op **1 juli 2019** een toezegging waaraan geen voorwaarden zijn verbonden waaraan nog niet is voldaan heeft verkregen van een kredietinstelling (...) voor één of meer geldleningen onder hypothecair verband van het Verkochte (...) tot een hoofdsom van de koopsom onder de voorwaarden en bepalingen die bij de hiervoor bedoelde erkende en geldverstreckende instellingen gebruikelijk zijn en Koper tevens uiterlijk op de eerste werkdag na laatstgemelde datum schriftelijk en gedocumenteerd met tenminste twee afwijzingen van twee hiervoor bedoelde erkende geldverstreckende instellingen, aan Verkoper en aan de Notaris heeft verklaard, dat hij wegens het niet of niet tijdig verkrijgen van voormelde toezegging(en), de Koop wil ontbinden; en/of*
- b. *(...)”*

2.3 In artikel 9 van de Koopovereenkomst staat voor zover relevant:

*“(...) De Leveringsakte zal worden verleden zo spoedig als mogelijk, doch uiterlijk op **1 augustus 2019**, of zoveel eerder of later als Koper en Verkoper nader zullen overeenkomen, ten overstaan van de Notaris.
(...)”*

2.4 In artikel VI lid 2 van de Koopovereenkomst staat voor zover relevant:

“(...) Indien één van de partijen, na bij deurwaardersexploot in gebreke te zijn gesteld, gedurende acht dagen, na de dag waarop het deurwaardersexploot is uitgebracht, tekortschiet in de nakoming van één of meer van haar verplichtingen (...) is deze partij in verzuim en heeft de wederpartij de al dan niet subsidiaire keus tussen:

- a. *uitvoering van de Koop te verlangen, in welk geval de partij die in verzuim is na afloop van voormelde termijn van acht dagen voor elke sedertdien ingegane dag tot aan de dag van nakoming een onmiddellijk opeisbare boete verschuldigd is van drie pro mille van de koopprijs; of*
- b. *de Koop door een schriftelijke verklaring te ontbinden en betaling van een onmiddellijk opeisbare boete te vorderen van tien procent van de koopprijs. (...)”*

2.5 Op 23 mei 2019 hebben Consumenten zich in verband met de financiering van de aankoop van de Bedrijfswoning tot de Adviseur gewend.

- 2.6 Op 30 mei 2019 heeft de Adviseur ten behoeve van Consumenten een adviesrapport opgesteld (hierna: Adviesrapport 1). Hierin heeft de Adviseur Consumenten geadviseerd een hypothecaire geldlening van € 330.000,- aan te vragen bij ING Bank N.V. (hierna: ING Bank). In adviesrapport 1 staat een marktwaarde van de Bedrijfswoning van € 450.000,-.
- 2.7 Op 30 mei 2019 heeft de Adviseur namens Consumenten bij ING Bank een aanvraag voor een hypothecaire geldlening van € 330.000,- ingediend. ING Bank heeft deze aanvraag op 4 juli 2019 afgewezen.
- 2.8 Op 18 juli 2019 heeft de Adviseur ten behoeve van Consumenten een adviesrapport opgesteld (hierna: Adviesrapport 2). Hierin heeft de Adviseur Consumenten geadviseerd een hypothecaire geldlening van € 276.000,- aan te vragen bij Coöperatieve Rabobank U.A. (hierna: Rabobank). In Adviesrapport 2 staat een marktwaarde van de Bedrijfswoning van € 345.000,-. Rabobank heeft het overgelegde taxatierapport niet geaccepteerd.
- 2.9 Op 24 juli 2019 heeft de Adviseur ten behoeve van Consumenten een adviesrapport opgesteld (hierna: Adviesrapport 3). Hierin heeft de Adviseur Consumenten geadviseerd een hypothecaire geldlening van € 136.000,- aan te vragen bij Rabobank. In Adviesrapport 3 staat een marktwaarde van de Bedrijfswoning van € 285.000,-.
- 2.10 Op 25 juli 2019 heeft een taxateur de marktwaarde van de Bedrijfswoning vastgesteld op € 280.000,-.
- 2.11 Op of omstreeks 25 juli 2019 heeft de Adviseur namens Consumenten bij Rabobank een aanvraag voor een hypothecaire geldlening van € 136.000,- ingediend. Rabobank heeft deze aanvraag goedgekeurd.
- 2.12 Op 29 juli 2019 hebben Consumenten de boete van € 44.500,- als bedoeld in artikel VI lid 2 aanhef en onder b van de Koopovereenkomst (hierna: de Boete) betaald aan de verkoper van de Bedrijfswoning (hierna: de Verkoper).

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consumenten

- 3.1 Consumenten vorderen een schadevergoeding van € 44.500,- van de Adviseur, te vermeerderen met de wettelijke rente en buitengerechtelijke incassokosten en proceskosten.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De Adviseur is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn zorgplicht jegens Consumenten. Hiertoe hebben Consumenten de volgende argumenten aangevoerd:

- De Adviseur heeft zijn *privaatrechtelijke* zorgplicht geschonden. Hij heeft Consumenten niet gewaarschuwd voor het verstrijken van de termijn van het financieringsvoorbehoud in de Koopovereenkomst (hierna: het Financieringsvoorbehoud), terwijl dit wel van hem verwacht mocht worden. Daarnaast mocht van de Adviseur verwacht worden dat hij wist dat een pand met een bedrijfsbestemming niet op basis van een woontaxatie getaxeerd kan worden, dat hij de signalen van Consumenten dat ING Bank de hypotheekaanvraag niet zou goedkeuren, serieus zou nemen en dat hij gelijktijdig twee hypotheekaanvragen bij twee verschillende banken zou indienen in plaats van de tweede aanvraag pas in te dienen nadat de eerste aanvraag was afgewezen. De Adviseur is op al deze punten in de fout gegaan en daardoor is vertraging ontstaan in het hele proces.
- De Adviseur heeft zijn *publiekrechtelijke* zorgplicht geschonden. De Adviseur heeft met Consumenten niet de stappen besproken die hij zou doorlopen, heeft Consumenten niet geïnformeerd over de kosten van het hypotheekadvies, heeft niet geïnventariseerd wat Consumenten al wisten over hypotheeken, is niet nagegaan welke woonlasten Consumenten maximaal wilden dragen en heeft niet gevraagd hoeveel budget Consumenten wilden overhouden om werkzaamheden aan de Bedrijfswoning uit te kunnen voeren. Dat heeft ertoe geleid dat de hypotheekaanvraag die door Rabobank werd goedgekeurd, niet aansloot bij de mogelijkheden en wensen van Consumenten.
- Door de zorgplichtschending van de Adviseur zagen Consumenten zich genoodzaakt de Koopovereenkomst te ontbinden en de Boete aan de Verkoper te betalen. Consumenten wensen hiervoor gecompenseerd te worden.

Verweer van de Adviseur

3.3 De Adviseur heeft de stellingen van Consumenten gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Aan de Commissie liggen de vragen voor of de Adviseur gedurende het adviestraject fouten heeft gemaakt en diens gevolge de schade moet vergoeden die Consumenten geleden stellen te hebben. De Commissie is van oordeel dat de Adviseur weliswaar fouten heeft gemaakt, maar dat de schade slechts voor de helft toewijsbaar is. Dat oordeel zal hierna worden toegelicht.

De Adviseur dient de zorg te betrachten die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam beroepsgenoot mag worden verwacht

4.2 Tussen partijen is niet in geschil dat zij een overeenkomst van opdracht in de zin van artikel 7:400 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) hebben gesloten. Bij de beoordeling van de stellingen van partijen stelt de Commissie voorop dat de Adviseur bij zijn werkzaamheden de zorg van een goed opdrachtnemer in acht moet nemen (artikel 7:401 BW). De Adviseur dient tegenover Consumenten de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot mag worden verwacht. Zie ook Hoge Raad 10 januari 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF0122, overweging 3.4.1. Naar bestendige rechtspraak wordt de inhoud en reikwijdte van deze *zorgplicht* bepaald aan de hand van de specifieke omstandigheden van het concrete geval, waaronder de aard van de betrokken rechtsverhouding, de aan het desbetreffende product en/of de dienst verbonden risico's, de eventuele deskundigheid en ervaring van de cliënt en diens inkomens- en vermogenspositie. Zie ook Rechtbank Amsterdam 19 juli 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:5552, overweging 4.3.

Heeft de Adviseur zijn zorgplicht geschonden?

4.3 Volgens de vaste lijn van de Commissie in haar uitspraken behoort het tot de taak van een adviseur dat hij bij de begeleiding van zijn opdrachtgever voor het verkrijgen van een hypothecaire geldlening rekening houdt met de gegeven termijn van een financieringsvoorbehoud, de opdrachtgever waarschuwt voor het verlopen van deze termijn, wijst op de risico's van het verlopen en hem eveneens wijst op de risico's verbonden aan het invoeren van een ontbindende voorwaarde. Zie Geschillencommissie Kifid 2016-133, 2018-488, 2019-302 en 2019-815. Mede naar aanleiding van het verhandelde ter zitting is naar het oordeel van de Commissie komen vast te staan dat de Adviseur Consumenten *niet* heeft gewaarschuwd voor het verstrijken van de termijn van het Financieringsvoorbehoud en de risico's daarvan. De Adviseur heeft zich in dit verband op het standpunt gesteld dat hij er vanuit mocht gaan dat Consumenten op de hoogte waren van de werking en de risico's van het Financieringsvoorbehoud omdat zij al een adviestraject bij een andere adviseur achter de rug hadden en zij de Bedrijfswoning hadden gekocht met de hulp van een aankoopmakelaar. Dit argument passeert de Commissie. Weliswaar is ter zitting komen vast te staan dat Consumenten al een adviestraject bij een andere adviseur achter de rug hadden en dat geen sprake was van een aankoopmakelaar, maar in elk geval had de Adviseur Consumenten moeten waarschuwen voor het verstrijken van de termijn van het Financieringsvoorbehoud en de risico's daarvan. Van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur mocht dat worden verwacht.

4.4 Verder is de Commissie voldoende gebleken dat de Adviseur de wensen van Consumenten met betrekking tot het bedrag dat zij wilden overhouden voor de verbouwing van de Bedrijfswoning, onvoldoende heeft geïnventariseerd en vastgelegd.

Ter zitting hebben Consumenten in dit verband verklaard dat zij geen *exact* bedrag hebben genoemd dat zij wilden overhouden voor de verbouwing van de Bedrijfswoning. Met betrekking tot het bouwbudget van € 100.000,- als genoemd in Adviesrapport 1 heeft Consument 1 immers het volgende verklaard: “*Als dat het is, dan zijn we akkoord. Dan houden we genoeg over.*” Consument 2 heeft over dat bedrag ter zitting het volgende verklaard: “*Ja, dat klopt. Dat vonden wij een goed voorstel.*” Naar het oordeel van de Commissie had van de Adviseur echter verwacht mogen worden dat hij naar aanleiding van deze verklaringen van Consumenten had doorgevraagd en had geïnterviewd en vastgelegd wat het *minimale* bedrag was dat Consumenten wilden overhouden voor de verbouwing. Gesteld noch gebleken is dat de Adviseur dat heeft gedaan. Van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur mocht dat echter worden verwacht.

- 4.5 Gezien de korte periode tussen het moment dat Consumenten zich tot de Adviseur hebben gewend (23 mei 2019) en het moment van het verstrijken van het Financieringsvoorbehoud (1 juli 2019) mocht naar het oordeel van de Commissie van de Adviseur bovendien worden verwacht dat hij zo spoedig mogelijk na het verkrijgen van de opdracht financieringsaanvragen aan tenminste twee verschillende geldverstrekende instellingen had gericht. De Adviseur moet immers uit de Koopovereenkomst begrepen hebben dat een beroep op de ontbindende voorwaarde *uitsluitend* succes zou kunnen hebben indien Consumenten in het bezit zouden zijn van tenminste twee schriftelijke afwijzingen van verschillende financieringsinstellingen. Zie ook Gerechtshof Den Haag 24 februari 2015, ECLI:NL:GHDHA:2015:252, overwegingen 9 en 10. Vaststaat echter dat de Adviseur Adviesrapport 2 en Adviesrapport 3 eerst bij Rabobank heeft ingediend *nadat* de termijn van het Financieringsvoorbehoud al was verstreken. Dat was ruim vijf weken na het verkrijgen van de opdracht.

Tussenconclusie

- 4.6 In het licht van het voorgaande stelt de Commissie vast dat de Adviseur is tekortgeschoten in de op hem rustende zorgplicht door Consumenten niet te waarschuwen voor het verstrijken of verlengen van de termijn van het Financieringsvoorbehoud en de risico's daarvan, door de wensen van Consumenten met betrekking tot het budget voor de verbouwing onvoldoende te inventariseren en vast te leggen en door niet gelijktijdig minimaal twee financieringsaanvragen in te dienen bij verschillende financieringsinstellingen. De andere argumenten die Consumenten hebben aangedragen om deze zorgplichtschending te onderbouwen, kunnen daarmee onbehandeld blijven. De Adviseur zal de schade moeten vergoeden die Consumenten als gevolg van de vastgestelde zorgplichtschending hebben geleden en aan hem kan worden toegerekend.

Bestaat er feitelijke causaliteit (vestigingsfase) tussen de zorgplichtschending en de gestelde schade?

4.7 De Adviseur heeft betwist dat er een causaal verband bestaat tussen de zorgplichtschending en de gestelde schade. De Adviseur heeft het standpunt ingenomen dat, indien hij de op hem rustende zorgplicht zou zijn nagekomen, Consumenten de Boete ook hadden moeten betalen. De Commissie oordeelt als volgt. Op grond van de hoofdregel van artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) is het in beginsel aan Consumenten om te stellen en (bij voldoende betwisting door de Adviseur) te bewijzen dat zij schade hebben geleden als gevolg van de vastgestelde zorgplichtschending door de Adviseur. In de onderhavige zaak is de Commissie echter van oordeel dat de ‘omkeringsregel’ behoort te worden toegepast. Ingevolge vaste rechtspraak van de Hoge Raad strekt de omkeringsregel ertoe dat in bepaalde gevallen een uitzondering wordt gemaakt op de hoofdregel van artikel 150 Rv in die zin dat het bestaan van causaal verband (in de zin van *condicio sine qua non*-verband) tussen een onrechtmatige daad of tekortkoming en het ontstaan van de schade wordt aangenomen, tenzij degene die wordt aangesproken bewijst – waarvoor in het kader van het hier te leveren tegenbewijs voldoende is: aannemelijk maakt – dat de bedoelde schade ook zonder die gedraging of tekortkoming zou zijn ontstaan. Voor toepassing van deze regel is volgens de Hoge Raad vereist dat sprake is geweest van een gedraging in strijd met een norm die strekt tot het voorkomen van een *specifiek* gevaar ter zake van het ontstaan van schade, en dat degene die zich op schending van deze norm beroept, ook bij betwisting aannemelijk heeft gemaakt dat in het concrete geval het (specifieke) gevaar waartegen de norm bescherming beoogt te bieden, zich heeft verwezenlijkt. Zie HR 29 november 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE7351, overweging 3.6 (*Kastelijn/Achtkarspelen*), HR 23 november 2012, ECLI:NL:HR:2012:BX7264, overweging 3.7 (*Gynaecoloog*) en HR 10 januari 2020, ECLI:NL:HR:2020:27, overweging 3.3 (*Vivat/ATF*). In de onderhavige zaak staat vast dat de Adviseur zijn zorgplicht heeft geschonden door niet gelijktijdig minimaal twee financieringsaanvragen in te dienen bij verschillende financieringsinstellingen en Consumenten niet te waarschuwen voor het verstrijken of verlengen van de termijn van het Financieringsvoorbehoud en de risico’s daarvan. Ook staat vast dat het *specifieke* risico van deze zorgplichtschending, namelijk het moeten betalen van de Boete, zich in de onderhavige zaak heeft verwezenlijkt. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Adviseur onvoldoende twijfel gezaaid over het causaal verband. Daarbij heeft de Commissie in aanmerking genomen dat de Adviseur onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat Consumenten de ontbindende voorwaarde als bedoeld in artikel 7 van de Koopovereenkomst *niet* tijdig zouden hebben kunnen invoeren als zij tijdig waren gewaarschuwd en de Adviseur tegelijkertijd minimaal twee aanvragen had ingediend. Uit de overgelegde stukken blijkt dat Consumenten zich van meet af aan al zorgen maakten en dat zij meermalen bij de Adviseur hebben nagevraagd hoe de aanvraag bij ING Bank ervoor stond (inleidend processtuk, onderdeel 9). Ook ter zitting is de Commissie voldoende gebleken dat Consumenten zich jegens de Adviseur proactief hebben opgesteld.

De Commissie acht het aannemelijk dat Consumenten de Adviseur – ter voorkoming van de Boete – ook proactief zouden hebben benaderd als de Adviseur hen had gewaarschuwd voor het verstrijken van de termijn van het Financieringsvoorbehoud en de risico's daarvan. Daarmee heeft de Adviseur naar het oordeel van de Commissie niet aannemelijk gemaakt dat de schade ook zonder de zorgplichtschending zou zijn ontstaan en is de feitelijke causaliteit voldoende komen vast te staan.

Bestaat er juridische causaliteit (omvangsfase) tussen de zorgplichtschending en de gestelde schade?

4.8 Nu de feitelijke causaliteit is komen vast te staan, komt de juridische causaliteit aan de orde. De Commissie is van oordeel dat partijen de schade ieder voor de helft zullen moeten dragen. De vastgestelde zorgplichtschending rechtvaardigt weliswaar een ruime toerekening van de schade, omdat het voorzienbaar en waarschijnlijk was dat Consumenten de Boete zouden moeten betalen als de termijn van het Financieringsvoorbehoud zou verstrijken en Consumenten dan niet over twee afwijzingen zouden beschikken. Ook kan de Adviseur een ernstig verwijt van de zorgplichtschending worden gemaakt. Zie hetgeen hiervoor onder 4.3 tot en met 4.5 is overwogen. De Commissie is echter van oordeel dat Consumenten voor een deel zelf hebben bijgedragen aan de schade ('eigen schuld'). Zo is niet gesteld of gebleken dat de koopprijs van de Bedrijfswoning is gebaseerd op een taxatierapport. Dat de marktwaarde van de Bedrijfswoning na het ondertekenen van de Koopovereenkomst door de taxateur € 165.000,- lager is vastgesteld dan de overeengekomen koopprijs, kan de Adviseur niet worden aangerekend en dient voor rekening en risico van Consumenten te blijven. Verder rekent de Commissie Consumenten zwaar aan dat zij niet de mogelijkheid hebben onderzocht om de schade te beperken en dat zij de Adviseur niet hebben betrokken bij het onderhandelingsproces over de Boete. Gebleken is dat de Verkoper Consumenten niet overeenkomstig artikel VI lid 2 van de Koopovereenkomst, hiervoor opgenomen onder 2.4, bij deurwaardersexploot in gebreke heeft gesteld. Ter zitting is echter komen vast te staan dat de betaling van de Boete de uitkomst was van een onderhandelingsproces tussen Consumenten en de Verkoper. De Adviseur kwam daarmee voor een voldongen feit te staan. Ter zitting is ook gebleken dat Consumenten de Adviseur niet bij de onderhandelingen hebben betrokken omdat er snel gehandeld moest worden. Dat argument overtuigt de Commissie niet. Het argument van Consumenten dat de Boete snel betaald is om te voorkomen dat de Verkoper nakoming van de Koopovereenkomst zou vorderen, is evenmin steekhoudend. Op grond van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de schade als gevolg van de zorgplichtschending door de Adviseur voor 50% door de Adviseur zal moeten worden gedragen en dat de andere helft voor rekening van Consumenten blijft. Aanleiding voor een andere verdeling op grond van, kort gezegd, de billijkheidscorrectie als bedoeld in artikel 6:101 lid 1 BW is er naar het oordeel van de Commissie niet.

Conclusie

4.9 De conclusie is dat weliswaar is komen vast te staan dat de Adviseur is tekortgeschoten in de nakoming van zijn zorgplicht jegens Consumenten, maar dat partijen ieder de helft van de schade van € 44.500,-, te weten € 22.250,-, zullen moeten dragen. De Commissie zal daarom de helft van de vordering van Consumenten toewijzen.

Wettelijke rente, buitengerechtelijke incassokosten en proceskosten

4.10 De wettelijke rente zal door de Commissie worden toegewezen over € 22.250,-, te berekenen vanaf 15 januari 2020, de dag waarop Consumenten de onderhavige klacht bij Kifid hebben ingediend. Nu partijen over en weer in gelijke mate in het gelijk en in het ongelijk zijn gesteld, ziet de Commissie geen aanleiding voor toewijzing van de buitengerechtelijke incassokosten en een proceskostenveroordeling.

5. Beslissing

De Commissie:

- beslist dat de Adviseur binnen één maand nadat een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consumenten € 22.250,- zal betalen, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover vanaf 15 januari 2020 tot de dag der algehele voldoening;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.